

PLATGES I SOL PER A LES MÀFIES RUSSES

El sud dels Països Catalans ha esdevingut un dels llocs predilectes de les xarxes delictives internacionals. Fins i tot, així ho indica un document del CESID que causà l'alarma de la classe política valenciana. L'amenaça continua...

Pietr Vassetski figurava en l'empresa Romanespana Intergrupo, SA. Intentà comprar l'hotel Palmira Beach de Palma.

"Màfies russes?... home, tots ho sabem... això és que com les *meigas*, *habermas haylas*". La frase és

de Luis Carrasco, hotelier mallorquí, representant de l'empresa propietària de l'hotel Palmira Beach (Peguera, municipi de Calvià, Mallorca) i que es troba immers en lluites judicials després que inversors russos, a través d'una empresa soviètico-alemanya, comprassin l'hotel el 1990 per 3.000 milions, i que al cap de tres anys, a través d'una subhasta, tornàs la propietat a l'empresa representada per Carrasco: Rayoca, SA.

L'afer del Palmira és l'únic exemple conegut de gran inversió russa a Mallorca. Però en els mesos, o anys, vinents de segur que en sortiran més, d'aquestes inversions.

Després de la caiguda del règim soviètic, una part de la població russa comença a moure's i a viatjar. El turisme augmenta cada any. I amb el turisme també apareixen nous inversors amb grans quantitats de doblers, l'origen dels quals és dubtós. Les sospites que les anomenades "màfies russes" actuen, si més no inverteixen, a Mallorca són generalitzades, però ningú no parla clar, ningú no en sap res... El volum i intensitat de les inversions que actualment es produeix a Mallorca és enorme. Les propietats que es compren són de sòl rústic, i també urbà, i responen a dues tipologies: finques o immobles adquirides per inversió hotelera i finques per residència. En el segon cas el comprador sol ser una persona que vol tenir a l'illa una segona residència; són majoritàriament de nacionalitat alemanya i, en segon terme, britànica; aquest tipus d'inversor ja existia durant els anys 80 i s'intensificà els 90; no tenen res a veure amb el blanqueig de doblers. És el primer grup el que preocupa especialment molts sectors socials de Mallorca; es tracta de gran inversors —particulars o societats— que estan adquirint enormes extensions de terreny o immobles. La Universitat de les Illes Balears (UIB) té un grup d'investigació —del Departament de les ciències de la terra— que s'ocupa del canvi de funció rural a urbana del camp mallorquí. Els treballs d'aquest grup permeten observar que a les zones estudiades l'impacte de la compra de propietats per part d'estrangers és brutal i ja hi ha municipis que tenen una part molt important de l'extensió i la urbanització en mans estrangeres: a Banyalbufar, més d'un terç del territori del territori és del senyor Richard Branson; a Sóller, un 12% de les propietats és de ciutadans estrangers, Calvià presenta actualment un 37% de les propietats amb

el savi

Qui va assassinar el «Noi del Sucre»?

Qui fa versos a una vaca cega?

On fan l'arròs amb rata d'aigua?

titularitat estrangera... Un altre exemple, a la serra de Tramuntana –la cordillera nord de l'illa– es troben unes dues-centes finques rústiques enormes, quasi totes amb un component històric-social important per Mallorca: un 25% ja són de persones o societats estrangeres. Un venedor d'una immobiliària mallorquina ha assegurat a EL TEMPS que “cada dia hi ha més demanda per comprar i la majoria són efectivament alemanys.”

Hamburg, Alemanya. Com ja s'ha dit, la majoria dels compradors i inversors a Mallorca, en finques o immobles, són alemanys o provenen d'Alemanya. I curiosament sovint apareix la ciutat d'Hamburg com a origen dels inversors. Les fonts immobiliàries consultades no dubten que darrere de moltes de les societats que operen a Mallorca no hi ha, només, alemanys. El secretari de la Cambra de la Propietat Urbana de Palma manifesta: “nosaltres no ho controlam això, no en tenim dades. Ara bé, des d'un punt de vista particular sí que li puc dir que sé que hi ha, aquests darrers dos o tres anys, una considerable inversió provinent dels països ex-comunistes... i de Rússia naturalment també. No li puc dir res concret, perquè no tenim dades, però que compren, no hi ha cap dubte”. I què compren? “no li sabria dir exactament... són inversions, segurament en temes turístics, però no ho sé prou exactament per donar-li dades”.

Segons ha pogut saber aquest setmanari el ciutadà rus Pietr Vassetski, relacionat amb la compra de l'hotel Palmira Beach, també opera sovint a través d'Hamburg, on podria tenir una residència teòrica. La connexió hamburguesa apareix sovint darrere de moltes inversions. Entre les persones consultades, relacionades amb el món immobiliari, hi ha la convicció que molts inversors d'Europa Oriental operen a través de societats mixtes i que estan establertes a Alemanya.

Inversions i màfia: la Cosa Nostra. Les fonts de la policia consultades –policia judicial– no donen cap informació. Extraoficialment se sap que hi ha investigacions en marxa relacionades amb inversions a Mallorca de màfies estrangeres per blanquejar diners. L'únic cas que ha transcendit és el d'inversions de la mà-

L'Hotel Palmira Beach és un dels grans hotels de Mallorca. Sembla que un grup inversor relacionat amb el PCUS va intentar comprar-lo fa uns anys. L'operació va fer figa a causa de misterioses irregularitats, com ara la sortida de divises russes sense autorització del Banc Central de Rússia.

fia siciliana, però la policia està convençuda que màfies d'altres països estan copiant el *modus operandi* de la Cosa Nostra. Màfies russes? Sense cap mena de dubte també, però ningú no en vol dir res.

La policia tem a hores d'ara la convergència d'interessos mafiosos a les Illes Balears.

La policia creu que durant els darrers anys s'ha anat produint un *trasllat* del teatre d'operacions de les màfies internacionals. Tradicionalment relacionades amb drogues, les màfies actuaven a través a Galícia. Ara ja no. La costa mediterrània, i molt especialment Balears, és l'objectiu. Tant pel que fa a la introducció de drogues, com per la inversió per blanquejar doblers provinents del narcotràfic o del tràfic d'armes. Un altre aspecte que la policia investiga, relacionat amb delinqüència internacional organitzada, són les xarxes de prostitució, sobre les quals fa un seguiment acurat perquè se n'han detectat diverses que podrien estar actuant a Mallorca. Bàsicament porten noies de països ex-comunistes que, amb el ganxo de fer feines relacionades amb el món nocturn o la moda, acaben prostituint-se. Compren hotels amb futur. Els hotels, anualment, els permeten obtenir centenars de milions fàcilment que són canalitzats cap a les empre-

ses *mare* i, posteriorment, a bancs suïssos.

Pel que fa a les inversions, fa poc va sortir a la llum un cas que investiga actualment la Fiscalia Antimàfia italiana i que es coneix amb el nom de “cas Albano”, nom sota el qual hi ha una investigació sobre persones presumptament relacionades amb les inversions de blanqueig de la Cosa Nostra. Els fets es van conèixer quan un jutge de Palma va haver de prendre declaració a un mallorquí a petició d'un jutge de Palerm. El declarant fou Jaume de Ferrà i Gisbert, cònsol de Libèria, casat amb una princesa italiana i amb residència a Mallorca. La justícia italiana volia conèixer quina relació tenia Ferrà i Gisbert amb quatre persones que els jutjats italians relacionen amb la màfia i quin tipus d'operacions poden haver fet a Mallorca. Ferrà i Gisbert va negar qualsevol implicació en trames mafioses.

Aquest cas va posar de manifest el que la policia sospita des de fa temps. Que diverses màfies operen a les Balears, i que es podria donar una convergència d'interessos entre, d'una part, les actuacions mafioses relacionades amb la introducció de drogues i, per altra, les inversions de diners negres provinents de negocis bruts de màfies d'altres països. Informacions aparegudes asseguren que la policia està “molt preocupada” per aquesta hipotètica “convergència”, que convertiria les Illes, i concretament Mallorca, en un escenari

d'acuacions mafioses de conseqüències "potencialment explosives si no es detecten a temps i s'actua correctament". Quan els operadors i empresaris turístics senten parlar de la màfia russa tot d'una aixequen la veu d'alarma: "no s'han de barrejar les coses, el turisme rus pot ser potencialment important i està en fase de creixement i no és correcte convertir-lo en sinònim de màfies". És cert, i seria injust generalitzar. Però tampoc ningú no nega que relacionat amb el turisme rus hi ha coses, si més no, estranyes.

El turisme provinent de Rússia augmenta any rere any. El 1993 varen ser 7.703 russos els que passaren les seves vacances a Mallorca. L'any següent, 1994, ja varen ser 19.324 (un 150% d'augment). Enguany s'espera que la xifra se situï bastant per damunt dels 20.000. Els turistes amb què aquest setmanari va poder parlar estaven allotjats a l'hotel Bonanza, a Illetes (Palma). El preu d'una habitació normal per persona i nit, amb desdèjuni inclòs, és d'11.075 ptes. A un hipotètic matrimoni, una setmana (set nits) els sortiria per unes 155.000 ptes., una xifra a la qual s'han d'afegir dinars, sopars, compres, diversió, etcètera.

A Mallorca hi ha tres empreses de viatges que porten el turisme rus. Són Soltour, Ultramar i Prats Tours. Cap de les tres no accepta relacionar aquest turisme "amb coses estranyes" però després de parlar una bona estona, i quan la conversa ja és més relaxada, sí que fan referència a "algunes coses" que els fa, segons els casos, tenir una certa malfiança.

L'executiu d'Ultramar que ens va atendre no reconeix, d'entrada, res estrany. "Nosaltres no hem detectat res que no sigui normal. Que hi ha gent que té un poder adquisitiu molt alt, fins i tot massa per a la professió que diuen tenir... bé, no és assumpte nostre". Ultramar té obertes quatre oficines a Rússia, dues a Moscou, una a Sant Petersburg i una més a Sibèria, a la ciutat minera de Novorostki. Varen ser els primers a operar allà i l'interlocutor no creu que existesquen màfies que operin a Mallorca, "almenys que jo sàpiga", diu. On sí que reconeix l'existència de màfies és a Rússia: "Home, mira, nosaltres allà ens hem trobat que a les oficines que tenim obertes hem hagut de posar *protecció*. La cosa és senzilla, vas allà i s'hi presenta algú i et diu que necessites protecció. Són empreses que es diuen de seguretat. I tu ja saps què et toca: pagar. I t'ho diuen clarament: si no pagues... doncs, qui sap, potser hi haurà accidents o es cremarà l'oficina. La cosa funciona tan a les clares que

el savi

Qui va inventar la «sopa d'all»?

Algú fa l'amor volant?

Quin rei va crear la Generalitat?

nosaltres tenim una oficina on un dels homes de *seguretat* és un policia que va vestit d'uniforme... és així", diu resignat.

El cas de l'hotel Palmira Beach.

Al marge del turisme, la petjada russa a Mallorca també existeix via inversions immobiliàries. Com ja s'ha dit, tot i que totes les fonts consultades no dubten que n'hi ha, i moltes, el fet és que l'únic cas

Alemanya— un contracte d'administració i gestió de l'hotel a canvi del 10% dels beneficis nets. L'empresa Romanespana Intergrupo, SA, va ser creada a Palma, davant notari, el 3 d'octubre del 1991. La constitueixen Pietr Vassetski, que aporta 7,6 milions de pessetes, Aleksandra Alvarés (nascuda l'abril del 1962, de nacionalitat russa i amb residència a Sant Petersburg), amb 2 milions de pessetes, i la

amb documents que posaven de manifest algunes de les activitats secretes d'agents del KGB a l'estranger. Després de la sentència del tribunal rus, la posició dels inversors era bastant difícil. Quedava per pagar el darrer termini de la compra de l'hotel, 707 milions. Aleshores comença un complexíssim procés judicial, a Palma, Alemanya i Rússia que, encara ara, no ha acabat.

Així i tot, fins que hi hagi les resolucions judicials definitives, l'hotel Palmira Beach, a causa del deute no satisfet, i d'acord amb la llei hipotecària, és subhastat. Al maig del 1993, l'hotel és subhastat per tercera vegada i els antics propietaris, Rayoca, SA, recuperen novament l'hotel. Cal tenir en compte que el procediment habitual dels *subhastars*, els grups més o menys mafiosos, també anomenats taurons, és deixar passar les dues primeres subhastes perquè el preu baixi al màxim, si el deutor no pot fer efectiva la quantitat que la justícia li demana en uns pocs dies, el *subhaster* es queda la propietat, normalment per quantitats molt més baixes, que poden arribar a un 30% del valor de la propietat, segons informen fonts coneixedores dels processos judicials de subhasta.

El primer acte dels nous —vells— propietaris és expulsar els antics sis directius. En aquest moment de la història comencen, segons siguin les fonts informants, a aparèixer aspectes si més no curiosos que per alguns són ben certs i per altres "pures invencions de la premsa". El cas, però, és que s'ha publicat que els nous propietaris expulsaren, amb l'ajuda de guardes de seguretat, els directius dels russos; que aquests tornaren amb un notari i que els propietaris els esperaven amb la Guàrdia Civil, en previsió d'incidents que no varen produir-se; que al despatx de l'antic director hi havia una foto de Borís Ieltsin, com també impactes de bala en un telèfon, una guia telefònica i un fax.

En tot cas, la propietat és de Rayoca i Luis Carrasco és el director i representant de l'empresa. Endarrerit queda una operació que, segons els documents citats per la premsa, fou feta per Dimitri Sergeiev i Pietr Vassetski. Segons fonts vinculades a empreses hoteleres, "aquesta va ser la darrera gran compra immobiliària a Mallorca

EDUARD TORRES

Bona part del port de Torrevella (la Vega Baixa) pertany a propietaris russos. La zona fins ara és una de les predilectes per aquests nous inversors.

conegut és el de l'hotel Palmira Beach. Aquest hotel té 463 places, uns 90 treballadors en temporada alta. L'1 d'octubre del 1990 aquest hotel, propietat aleshores de l'empresa Rayoca, SA, representada per l'empresari Luis Carrasco, és venut a un grup inversor rus relacionat amb l'antic PCUS —Partit Comunista de la Unió Soviètica. L'operació es va fer a través de la societat financera Bàltic Ship Company, amb seu a Leningrad —avui Sant Petersburg— i que operava, a la vegada, a través de l'empresa Arc Commerz GmbH —altres fonts l'identifiquen com Arc Investments— registrada a la República Federal Alemanya. L'operació es va fer molt ràpidament, per un valor de 3.000 milions de pessetes i, segons fonts periodístiques de l'època, "va representar una ràpida i estranya inversió del capital en divises que atresorava encara l'aleshores poderós PCUS". La persona que apareix públicament, per part dels inversors russos, és Pietr Vassetski, que era gerent d'una empresa (Romanespana) que va obtenir —de l'empresa registrada a

societat Alpa-Handelsgesellschaft GmbH, que aporta 400.000 pessetes. Aquesta darrera empresa es va constituir el 8 de juliol del 1991 i fou registrada el 14 d'agost següent a Ingelheim, Alemanya. El seu representat és també Pietr Vassetski.

El 26 de març del 1992, el Tribunal d'Activitats Estatals de Sant Petersburg va declarar nul·la la sortida de divises perquè "va ser una operació que no va tenir el control del Banc Central de Rússia", segons apareix publicat en la premsa del moment. La resolució judicial, seguint les mateixes fonts periodístiques, és la conseqüència d'haver-se'n assabentat de l'afer d'una manera casual: un tinent coronel del KGB a l'estranger va perdre a Sant Petersburg, després d'una nit de moltes copes, una carpeta

Alacant s'apunta com una de les zones del País Valencià més cobejades pels russos que ens visiten. Invertir és la consigna.

en uns moments d'esplendor". Aquest setmanari ha intentat, sense aconseguir-ho, posar-se en contacte amb l'advocat de Pietr Vassetski, el misser de Palma Juan José Cano de Alarcón. Pietr Vassetski, representant de l'empresa Romanespana Intergrupo va atorgar, el 7 de setembre del 1992, poders de representació de l'empresa a Galina Alexevna-Guida (nascuda el 1945, amb nacionalitat nord-americana i que té residència oficial a Mallorca, amb targeta de residència expedida a Palma al febrer del 1992). Alexevna va atorgar, el 31 de març del 1993, poders d'actuació (bancs, liquidacions, cobraments, etc.) a l'advocat Juan José Cano de Alarcón.

Els protagonistes de l'afer Palmira.

A més d'intentar obtenir informació, sense aconseguir-ne, de l'advocat de Vassetski, EL TEMPS també va posar-se en contacte amb Luis Carrasco, l'altra part interessada. El senyor Carrasco, amb molta amabilitat, va declinar la possibilitat de ser entrevistat i únicament va accedir a parlar una estona per telèfon.

A més de l'expressiva declaració que encapçala aquest reportatge, Carrasco no aporta quasi de res de nou i justificà la seua negativa a declarar: "jo sempre he tractat bé els periodistes i, en canvi, m'han pagat amb mentides. El que et puc dir és que si hagués de contestar totes les beneiteries que s'han escrit, molts periodistes estarien ara amb querelles, perquè s'han escrit barbaritats que no es corresponen gens ni mica amb la realitat. Estic fins les pilotes de les falsedats que molts periodistes han escrit sobre aquesta història". Insistent en la història de la compra, Luis Carrasco talla rotund: "A veure!... aquí l'únic que hi ha és una operació perfectament legal, feta a través del ministeri d'Afers Estrangers i que es va perdre desgraciadament per tot el tema polític que va passar a Rússia... I punt, no hi ha res més a dir".

Luis Carrasco no vol parlar, però en el cas de Pietr Vassetski és que ni tan sols és possible localitzar-lo. Vassetski és un personatge estrany. Va néixer el 30 d'abril del 1963 –per tant, té 32 anys– a Rússia. Va obtenir, expedida a Palma, la targeta de residència el 27 de març del 1991 –per tant abans de l'enfonsament de l'URSS. Les informacions citades anteriorment, que són de l'època de l'afer Palmira –quan Vassetski tenia 28 anys– deixen entreveure que estava directament relacionat amb el KGB. Ell sempre ho ha negat. Però, com comentava a aquest setmanari un periodista que va seguir el tema, "només faltaria

el savi té la resposta.

«El savi» és un joc de taula de preguntes i respostes sobre la nació catalana. N'hi ha una edició promocional, que inclou publicitat, al preu de 5.900 pessetes. També hi ha una edició sense publicitat, que costa 6.995 pessetes. El joc «El savi» només es podrà obtenir per comanda telefònica.

TRUQUEU ARA MATEIX
902 22 10 10
El joc de la nació catalana

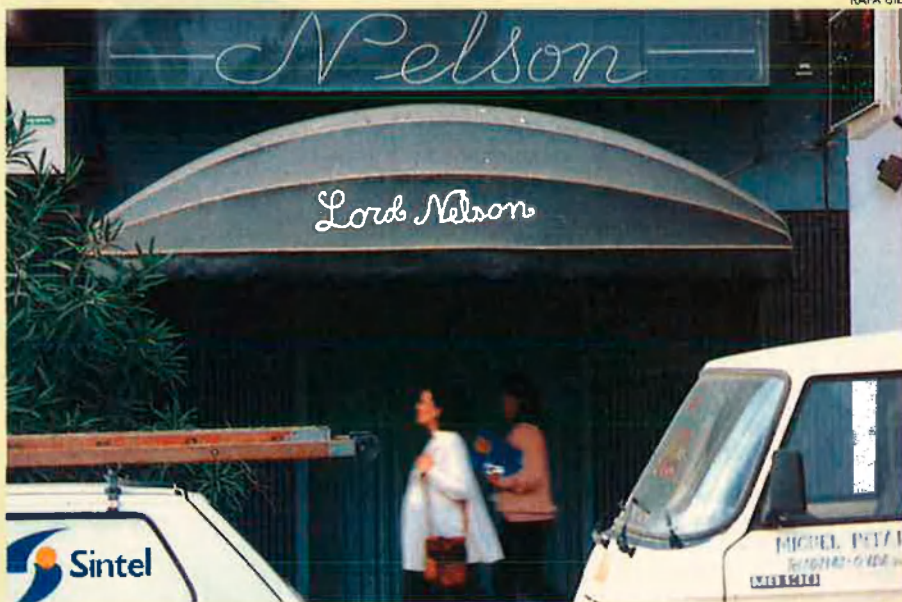
que un agent secret reconeixés la seva identitat!". La residència oficial de Vassetski a Palma és al carrer d'Aragó, núm. 39. Es tracta d'un segon pis, en un edifici sense cap tipus de luxe, en una zona de l'eixample de Palma on els preus de lloguer se situen entre les 1.000 i les 1.500 ptes. per metre quadrat. Un agent immobiliari deia a aquest setmanari: "aquesta és un zona diguem-ne normal, de gent de classe mitjana, sense luxes...". És bastant estrany que una persona que té 28 anys i que participa en negocis de 3.000 milions de pessetes tingui aquesta residència. Desitjos de passar desapercebut?... o domicili per despistar? Qualsevol de les hipòtesis és possible. El fet és que cap dels veïns consultats (el bar d'abaix, una senyora que entrava a la finca, una botiga...), ningú no ha sentit a parlar dels russos per aquells indrets.

Les fonts consultades que han conegut Vassetski indiquen que, en realitat, no té una residència real a Mallorca. El seu centre d'operacions, des d'on fa negocis, és Hamburg (Alemanya). Viatja molt fent negocis immobiliaris i allà on actua sol tenir una residència, si més no oficial, per posar als documents, en el cas que hagi de crear una empresa. En aquest moment es troba fent "grans inversions immobiliàries" a Rússia, segons fonts periodístiques que han seguit el procés judicial del Palmira. El qual, per cert, no està ni de bon tros resolt i encara haurà d'esperar per saber com acaba aquesta història. Sigui com sigui, el que ningú no dubta és que en un futur més o menys immediat els afers relacionats amb inversions russes a Mallorca, amb di-

Un informe del CESID, citat pel PP i IU, situa el sud del País Valencià entre les zones escollides per la màfia russa.

ners d'origen almenys sospitós, tornaran a ser notícia.

País Valencià: en el punt de mira. Mallorca, no és, però, l'únic lloc cap a on apunten les inversions d'aquests nous rics vinguts del fred. El País Valencià també ha estat en el punt de mira de les inversions i del turisme rus. L'arribada d'inversions procedents de l'antiga Unió Soviètica ha provocat una reacció doble:

Entrada del club Nelson a la ciutat de València. La propietària del local, Natàlia G. G., ha estat detinguda fa poc temps per la policia relacionada amb una xarxa de tràfic de blanques que duia enganyades dones russes a València.

d'un costat l'eufòria en el sector turístic, que ha descobert de sobte un nou mercat per a una oferta necessitada de nous clients, i de l'altre el recel de les autoritats policiaques, que sospiten de l'arribada de tants diners i que han detectat la presència d'alguns elements de les anomenades "máfies russes".

Un informe del CESID, citat pel PP i Izquierda Unida, situava el sud del País Valencià entre les zones escollides pels grups mafiosos alhora de blanquejar els seus diners. Els empresaris turístics per la seva banda no solen preguntar d'on vénen els diners que els seus clients gasten de manera tan pròdiga. Els russos han estat, fins ara, discrets i educats, han demostrat que poden gastar en una setmana més que la resta de turistes europeus i molts d'ells han realitzat inversions immobiliàries. La confrontació entre aquestes dues concepcions sobre el significat i les conseqüències de l'arribada de capital de l'Est s'ha concretat de manera institucional en la demanda oficial que l'ITVA (Institut de Turisme Valencià) va fer a l'ambaixada espanyola a Moscou per tal que facilités l'obtenció de visats i posàs fi a les reclamacions que ciutadans russos havien fet sobre la peculiar manera de concedir aquests documents que utilitzaria la representació diplomàtica espanyola. El resultat de la negociació ha estat el compromís de facilitar visats col·lectius, molt més fàcils d'obtenir, per als grups turístics; però el Ministeri d'Interior no ha aprovat que amb aquests visats puguin

entrar aquells que vulguin realitzar inversions immobiliàries o de qualsevol altra mena. El Ministeri de l'Interior té la intenció de controlar més estretament els inversors i d'esbrinar l'origen dels seus diners. La preocupació a hores d'ara i per més que s'intenti dissimular, és ben palesa.

Invertir discretament. El fet és que els russos fan les seves operacions de forma dis-creta i evitant la publicitat fins i tot entre els seus compatriotes.

En tot cas, la presència russa ja no és estranya a les localitats de la costa del País Valencià. El punt d'atracció fonamental ha estat Benidorm, a causa de la seva fama internacional, però les inversions han anat a parar a llocs molt més discrets. Enguany, durant la temporada turística, un avió ha unit setmanalment l'aeroport de Moscou amb l'Altet (Alacant) portant grups organitzats, i aproximadament cada quinze dies un altre vol arribava a València. Diferents ajuntaments han començat a ampliar els seus fullets publicitaris i han incorporat el rus com a llengua de propaganda. En rus eren rebuts els viatgers que arribaven a l'Altet la darrera setmana del passat mes de juny mitjançant uns pamflets que els convidaven a una "Fira Immobiliària de la Mediterrània" que se celebrava a l'Hotel Melià. Segons les dades oficials, la fira va ser un fracàs perquè els visitants estaven més interessats a visitar Benidorm que no pas a comprar xalets. La realitat és, però, que els russos no volen publicitat de les seves

compres. Segons Juan Manuel Matoses, que ha treballat per a l'operadora turística Konka la qual ha dut una mitjana de cent turistes russos per setmana a Cullera (la Ribera): "Sabem que alguns han comprat xalets a la zona residencial de Cap Blanc, però les agències immobiliàries han hagut de canviar la seva estratègia. Normalment feien xerrades col·lectives, per a tot el grup, però no venien res, després descobriren que sí que hi havia compradors potencials, però que no volien fer-ho públic. També descobriren que no era una bona idea dir que en un determinat bloc d'apartaments ja hi havia instal·lada una família russa. Al contrari que els turistes d'altres països, el cas és que els russos no se'n refien de res. Una turista russa ens va confessar que a Moscou no podia eixir sense protecció i que aquí es trobava molt còmoda. Segons sembla era la filla d'un banquer. Per això volen discreció, no volen que se sàpigui que tenen diners perquè aleshores podrien convertir-se en un blanc de les màfies russes". La venjança per "impostos" no pagats ja s'ha cobrat un parell de víctimes a Marbella, de manera que les operacions a casa nostra ja

no són totalment segures i cal fer-les amb molta cura. Malgrat la discreció, en llocs petits com en Cullera no poden passar desapercebuts uns turistes com aquests, que gasten una mitjana de mil dòlars en una setmana i que han motivat un canvi de divises per valor de 50 milions de pessetes en els bancs de la població.

Torrevella: vaixells i russos. Una de les zones on més empenta inversora hi ha hagut ha estat la de Torrevella (la Vega Baixa) triada des de fa anys per l'empresa russa Corporation Twentieth Trust (CTT) que té la seu a Sant Petesburg. A Torrevella està dirigida per Peter Androutxevittx. Unes dues-centes famílies han invertit en la comarca, amb una mitjana de dotze milions de pessetes per habitatge i la CTT, ha comprat un parell d'edificis d'apartaments per tal que els seus treballadors hi puguin passar els mesos de vacances. A Torrevella també, una altra empresa russa, Maretem Trust, SL, ha comprat la meitat dels amarradors del port esportiu. Molts dels compradors, però, protesten per la falta de facilitats per aconseguir el permís de residència. Se-

gons fonts policiaques algunes immobiliàries, en fires fetes a Sant Petesburg o Frankfurt, han promès permisos de residència a canvi de comprar cases o xalets a la nostra costa. La promesa és evidentment falsa, ja que les empreses no poden facilitar els tràmits.

Russes a la recerca de feina fàcil.

On no hi ha només sospites és en la presència de les màfies russes al món de la prostitució. El passat 14 de novembre la secció de delinqüència internacional de la policia espanyola va detenir a València Guennadi N. R., Alexandr M., Alexandra Tx. i Elena T., tots russos, com a organitzadors d'una banda de proxenetes que reclutava dones a Rússia i Ucraïna amb la promesa de contractar-les com a artistes. Les dones, una vegada arribaven a València, concretament al club Nelson - propietat de la ciutadana russa Natàlia G. G. - eren obligades a prostituir-se. Cal dir que totes eren estretament vigilades per tal que no poguessen fugir. La presència de les màfies de la prostitució ja ha estat detectada en les zones costaneres dels Països Catalans. **Equip d'investigació**

collecció
RAMON LLULL

NOVETATS

Manual de bons i maus costums
MARIA GORGUES

Un manual fresc,
divertit i actual
de com
comportar-se
i com no
comportar-se.

Dones soles
14 contes

M. Àngels Anglada
Margarida Arizeta
Maria Barbal
Xesca Ensenyat
Mercè Ibarz
M. de la Pau Janer
M. Mercè Marçal
M. Antònia Oliver
Teresa Pàmies
Marta Pessarrodona
Carme Riera
M. Mercè Roca
Meri Torras
Olga Xirinacs

Contes de Nadal

Pep Albanell
Maria Barbal
Susana Camps
Jaume Fuster
Gabriel Janer Manila
Andreu Martín
Victor Mora
Miquel de Palol
Baltasar Porcel
Carme Riera

La desaparició d' Evelyn
XULIO RICARDO
TRIGO

La recerca d'un
rastre del passat
per tal d'esclarir
el present.
Una apassionant
novel·la
d'intriga.